

такъвъ благополученъ край, корабовачалникътъ зе подъ своѣхъ заповѣахъ дванадесетъ души конт си избра и отиде съ тѣхъ на корабътъ, и там кое съ насиліе кое съ придумваніе и твърдо душіе сполучилъ да покори мятежниците. Чухъ седемъ изгърмяванія отъ пушкало, за знакъ споредъ както бѣхмы сж споразумѣли, и слѣдъ това видѣхъ корабовачалника, който съ торжествующъ гласъ ми повика.

„Любезный ми пріятелю, избавители мои; вижъ корабътъ си; той е твой, както и всинца ный, и всичко що имамы.“

ГЛАВА XXXVII.

Робинсонъ заселва на островътъ мнозина отъ кораберитѣ.

Като погледнахъ къмъ морето видѣхъ корабътъ пускалъ желѣзо една четвъртъ отъ мил далеко отъ краеморіето. Избавеніето ми вече бѣше вѣрно. Това ненадѣйно благополучіе тѣмъ врьхлетѣ щото безъ сумнѣніе паднахъ быхъ на земятъ ако да не бѣ мя подкрѣпилъ корабовачалникътъ. За нѣколко врѣме неможахъ